

ה"ת 779/04/16 - שי בן נון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ה"ת 779-04-16 בן נון נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 1084941-16

בפני	כבוד השופט נאיל מהנא
מבקש	שי בן נון
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

מונחת בפניי בקשה להחזרת תפוס, רכב פרטי מסוג מרצדס מ.ר. 84-244-24 וזאת לאחר שהיה מעורב בתאונת דרכים.

מבוא

על פי המתואר בבקשה, מדובר ברכב הרשום על שם, מר אביקזר דניאל, אולם לטענת המבקש הרכב שייך לו ונרכש על ידו אולם נרשם במשרד הרישוי על שם אחר בשל חובות בלשכת ההוצאה לפועל.

מדובר ברכב שנתפס עקב תאונה בה נפגע נהג אופנוע מרכב זה. לאחר התרחשות התאונה עת הגיעו השוטרים למקום, מסר נהג האופנוע כי הוא נפגע מהרכב מושא הבקשה. נהג הרכב הפוגע נשוא הבקשה עזב את המקום והותיר את הרכב חונה בסמוך לזירת התאונה.

מבדיקה שנערכה בתוך הרכב נמצא רישיון נהיגתו של המבקש והוא אף זומן לחקירה.

טענות הצדדים

לטענת המבקש, הרכב נתפס על ידי המשטרה ביום ביצוע העבירה, וזאת מבלי שנערך לו שימוע כדין כמתחייב על פי סעיף 57 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

עוד טוענת המבקשת כי עד כה טרם הוגש כתב אישום נגד המבקש. המבקש נחקר במשטרה אודות התאונה ומסר בהודעתו כי הוא היה הנוסע ברכב במועד התאונה ואילו מי שנהג ברכב הינו חברו מר ניסים ירדן אשר נחקר ואף הודה בחקירתו כי הוא זה שנהג ברכב ביום התאונה.

המאשימה מתנגדת לבקשה. לטענתה, נעברה ברכב עבירה על ידי הבעלים הרשום שכללה לכאורה נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף, עזיבת המקום מבלי להשאיר פרטים ועוד עבירות חמורות נוספות.

ב"כ המאשימה הדגיש כי הרכב נתפס משום שבוצעה בו עבירה וטענותיו של המבקש מעוררות פליאה. טענת המבקש כי הרכב רשום על שם אחר כדי להתחמק מתשלום חובות לרשות האכיפה והגבייה, יש בה משום פיקציה שמעוררת קושי לקבל את טענותיו במיוחד כאשר נעברת בו עבירה ועוזב את המקום מבלי למסור פרטים.

ב"כ המאשימה ציין כי מדובר בתיק חקירה בו קיימת המלצה להגשת כתב אישום אולם, הדבר טרם נבחן על ידי תובע.

לדברי ב"כ המאשימה הרכב נתפס לפי סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969.

המסגרת הנורמטיבית

הסמכות לתפיסת הרכב בידי המשטרה מעוגנת בסעיף 32 לפסד"פ הקובע, כדלקמן:

"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה..."

סעיף 34 לפסד"פ קובע כי לבית המשפט סמכות לשחרור התפוס בתנאים שיקבע -

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסוים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

בית המשפט עמד על השיקולים שיש לקחת בחשבון בבואו של בית המשפט לבחון בקשה להחזרת תפוס, וכך נאמר:

"בצד זכותו של אדם לחופש אישי עומדת גם זכותו לקנין, המקבלת ביטוי מיוחד במהלך הליך פלילי ביחס לחפצים של חשוד או נאשם (או צד שלישי) הנתפסים ומוחזקים בידי המשטרה בהקשר לחשד לביצוע עבירות.....

כשם שלענין מעצר תיבחן השאלה האם קימת עילת מעצר, ואם כן, האם ניתן להגשים את תכליתו באמצעות חלופה שפגיעתה פחותה, כך הוא ביחס להמשך החזקת חפץ תפוס. יש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בידי המשטרה; ואם כן, האם ניתן להגשים את תכלית התפיסה באמצעות שחרור החפץ בכפוף להגבלות מידתיות אשר תגשמו את התכלית הטמונה בתפיסה, בד בבד עם מיתונה והחלשתה של הפגיעה בזכות הקנין של האדם. השאלה היא, במילים אחרות, אם קימת "חלופת תפיסה" אשר תגשים את מטרת התפיסה בדרך שתפגע פחות בזכות קניינו של בעל הזכויות בנכס".

ברע"פ 1792/99 גאלי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 10.06.99) בית המשפט ציין כי "שומה עליו על בית המשפט לבדוק ולמצוא אם קיימת חלופה אשר תשיג את תכלית "מעצרו" של הנכס, אך פגיעתה בבעל הזכות בנכס תהא פחותה מן הפגיעה בו אם תמשיך המשטרה ותחזיק בנכס".

לאחר ששמעתי את הצדדים ולאחר שעיינתי בתיק החקירה ובחנתי את חומר הראיות הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות. ואסביר:

אין מחלוקת כי הרכב מושא הבקשה היה מעורב בתאונת דרכים. אין גם חולק כי לאחר התרחשות התאונה, טרם הגעת השוטרים למקום, מי שנהג ברכב הותיר אותו חונה בסמוך למקום התאונה ועזב את המקום. גדר המחלוקת נעוץ בשאלה מי נהג ברכב במועד התאונה, שאלת מעורבותו בתאונה והאחריות להתרחשותה.

מחומר הראיות עולה כי לאחר התרחשות התאונה נמצא ברכב ארנקו של המבקש וכן רישיון נהיגתו וכך אותר המבקש לחקירה במשטרה. המבקש נחקר במשטרה מספר ימים לאחר התרחשותה ונשאל לגבי הבעלות ברכב.

מחומר הראיות עולה כי גם למבקש וגם לבעל הרכב הרשום אין רישיון נהיגה בתוקף.

בנסיבות אלה, כאשר קיימת מחלוקת לעניין זהות הנהג ברכב וכן לעניין המגע בין כלי הרכב הגעתי למסקנה כי אין מקום להחזרת הרכב לידי המבקש ודין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשע"ו, 04 מאי 2016, בהעדר הצדדים.